

[Aksel Larsen.]

det heller ikke været suppleret med et forslag, det nu øjensynlig hænger uløseligt sammen med, forslaget om almindelig omsætningsafgift. Jeg ved ikke, om regeringen kunne tænke sig, at vi først gennemførte loven om udskrivning og derpå i april måned tog fat på loven om almindelig omsætnings-skat. Jeg tænker det ikke. Man må derfor erkende, at tiden er uhyre kort.

Jeg har fornemmet, ikke så meget at venstre og det konservative folkeparti er særlig forligsvillige i denne sag, men i hvert fald fornemmet, at regeringen intet har imod et forlig og har lagt det ret bredt op, idet den ikke sådan set har fremsat forslagene i form af et ultimatum, men som et for-handlingsgrundlag. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup er imidlertid glad for venstres og de konservatives særdeles positive stilling og håber, det lykkes at komme til en forståelse med disse partier om et skatteforlig. Jeg tillader mig at sige, at det håber jeg ikke. Selv om meget efter denne debat, også når den er afsluttet om en time eller to, endnu er uafklaret vedrørende partiernes stilling, turde det være givet, at hvis man vil slutte et skatteforlig nogenlunde ud fra det grundlag, regeringen er kommet med, med venstre og de konservative, bliver det et særdeles dyrt og ubehageligt skatteforlig. Det bliver ubehageligt for regeringen, og det bliver dyrt for størsteparten af befolkningen.

Jeg mener derfor ikke, man skulle være så glad for de meget spæde forligstoner, man har hørt fra den side, men derimod skulle man bestræbe sig på at få indført en virkelig indgribende reform af skatte-lovgivningen herhjemme. Naturligvis kan man reformere stykkevis, sådan som det her foreslås, men jeg tror ikke, at vi får en fornuftig skattelovgivning, som er let at administrere, og som let nok kan give tilstrækkelige midler i statskassen, medmindre vi får afskaffet skattefradragretten. Jeg formoder ikke, at det er noget, som kan gøres i løbet af nogle ganske få dage eller uger, men jeg savner tilkendegivelse fra regeringens og i særdeleshed fra socialdemo-kratiets side af, om man snart har til hen-sigt at gøre noget alvorligt på dette område. Jeg kan ikke se andet, end at muligheden for en sådan reform skulle være til stede.

Jeg skal lade det være tilstrækkeligt med disse bemærkninger og så forbeholde mig mit partis stilling til disse skatte-lovsforslag, indtil vi har studeret dem nær-mere og fået dem til første behandling.

Iver Poulsen: Det korrekturafttryk af den økonomiske årsoversigt for 1961, som vi modtog i går, er, synes jeg, en ret hård dom over regeringens økonomiske politik. Oversigten viser nemlig, at det stærke øko-nomiske opsving herhjemme fra 1957 til 1960, som fortsatte i 1961, først og fremmest be-roede på forhold, som vi ingen indflydelse har haft på, nemlig på ændringer i de internationale konjunkturer og på den væsentlige forbedring, der er sket i vort bytteforhold siden 1958.

Disse forhold i forbindelse med de sta-bile priser og afsætningsforhold udadtil gav os et solidt grundlag for en stærk inden-landsk ekspansion, men herefter siger års-oversigten, hvad der for øvrigt i dag er åbenbart for enhver, at regeringen ikke har evnet at lede denne indenlandske ekspan-sion på en forsvarlig måde. Med de stabile og forholdsvis lave råvarepriser har Dan-mark vel aldrig haft så gode muligheder for en øget produktion og en øget eksport — og dermed også en øget og stabil velstands-stigning for hele befolkningen — som netop i tiden siden 1958 og måske specielt i 1961.

Men hvordan har regeringen så forvaltet og udnyttet disse særdeles gunstige mulig-heder? Vel er levestandarden for den største del af den danske befolkning blevet forbedret; forbrug, produktion, eksport og investering er forøget, men opsparingen er ikke vokset i samme takt; den er sakket agterud for forbruget, hvilket jeg ved en tidligere lejlighed har fortalt den højtærede statsminister, og jeg vil minde om det igen i dag. Den højtærede statsminister har gentaget, at aldrig har den private opspar-ing eller opsparingen i det hele taget været så stor her i landet, som den er i dag, men det afgørende må være en sammen-ligning mellem opsparing og forbrug og investering.

Blandt andet derfor er vor balance over for udlandet blevet svækket, og det i en tid, hvor det mere end nogen sinde ville have været ønskeligt, ja, man kan sige